

Arrest

nr. 57 352 van 4 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. OP DE BEECK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u afkomstig uit Jalawlah (provincie Diyala, Centraal-Irak). U bent een soenniet van Koerdische origine. U was woonachtig in de stad Jalawlah (provincie Diyala). Op 1 februari 2002 sloot u zich, op aanraden van uw vader, aan bij de Fedayeen Saddam, een paramilitaire organisatie loyaal aan Saddam Hussein. U volgde er een opleiding gedurende zes maanden. Na deze opleiding besloot u dat u dit niet wilde doen waarop uw vader u ontsloeg uit het leger. Vervolgens bent u bij uw vriend (M.) gaan wonen die eveneens in Jalawla woont. Enkele dagen voor de val van het regime is uw vader, tevens een baathist en actief in het leger, naar Bagdad vertrokken. Hij belde u op om te zeggen dat u naar huis moest terugkeren en samen met uw moeder en zus de stad diende te verlaten. In maart 2003 bent u,

samen met uw moeder en zus, naar Khanaqeen gevlucht. U verbleef er gedurende elf maanden op de boerderij van een vriend van uw vader. Tien dagen nadat u gevlucht was, vernam u dat uw vader was omgekomen. In juni 2004 keerde u samen met uw familie terug naar Jalawla. Tien dagen na uw aankomst in Jalawla werd er op de deur van uw huis geklopt. Een oude bekende van uw vader vroeg u om met hem mee te gaan. Ze bedreigden u met een pistool en brachten u naar een kelder. Er werd u gevraagd of u lid wilde worden van hun verzetsbeweging. U weigerde dit te doen en werd gedurende twee maanden vastgehouden. Uiteindelijk gaf u toe en werd u vrijgelaten onder de voorwaarde dat u na tien dagen weer contact met hen zou opnemen. Diezelfde dag nog bent u samen met uw moeder en zus naar Qamishlo (Syrië) gevlucht. U verbleef er een jaar en vier maanden en werkte er als kapper. Daar u er niet genoeg geld verdiende, besloot u opnieuw naar Irak te gaan. U ging opnieuw werken op de boerderij van de vriend van uw vader in Khanaqeen. U verbleef daar een zevental maanden waarna u naar Jalawla terugkeerde. U had immers zin om terug thuis te zijn. U ging bij uw vriend (M.) wonen daar uw huis in Jalawla was ingenomen. U verhuisde enkele dagen later met uw moeder en zus naar een dorpje op zo'n vijf minuten van de stad Jalawla, Marjan genaamd. In datzelfde jaar bent u getrouwd en gescheiden van uw echtgenote. In december 2006 werd uw vriend (M.) benaderd door uw ontvoerders. U besloot daarop het land te verlaten en ging naar Bagdad. U verbleef er zo'n 9 maanden en werkte er als kapper. In 2007 vluchtte u naar Kirkuk daar er zeer veel kappers vermoord werden in Bagdad. In Kirkuk vernam u van uw moeder dat men u nog steeds zocht waarop u besloot het land te verlaten.

Op 10 april 2009 heeft u uw land van herkomst verlaten en op 4 mei 2009 heeft u een asielaanvraag ingediend ten aanzien van de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs neer.

B. Motivering

Na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. U weet immers niet aannemelijk te maken u Jalawla, gelegen in Centraal-Irak, afkomstig te zijn.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de identiteitsdocumenten die u neerlegt, namelijk uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, na verificatie door de Federale Politie, vervalst blijken te zijn. Het feit dat u vervalste identiteitsdocumenten neerlegt, doet vermoeden dat u bewust getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden. De hierboven vastgestelde fraude doet dan ook ernstige twijfels rijzen aangaande de geloofwaardigheid van uw beweerde identiteit en ondermijnt de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u weliswaar een zeer beperkte kennis heeft over de regio waarvan u beweert afkomstig te zijn maar er dient te worden vastgesteld dat deze absoluut ontoereikend is voor iemand die beweert zijn hele leven in Jalawla (Centraal-Irak) te hebben gewoond. U gaf tijdens het gehoor immers uiterst vage, ontwijkende en zelfs foutieve antwoorden op verschillende essentiële kennisvragen met betrekking tot de streek waar u volgens uw verklaringen zo'n twintig jaar gewoond zou hebben. De informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Het meest opmerkelijke hierbij is uw gebrekkige geografische kennis omtrent uw beweerde streek van herkomst, zijnde Jalawla (provincie Diyala). U stelde initieel dat er slechts zo'n vier à vijf dorpen in de buurt van Jalawla liggen en gaf de namen van twee van deze dorpen, namelijk Qara Tapa en Marjana (CGVS II p. 6). Wanneer u even later tijdens het gehoor gevraagd werd naar dorpen of steden in de buurt van Jalawla, gaf u opnieuw deze twee namen en nog enkele andere, zijnde: Khanaqeen, Qara Tapa, Marjane, Sadiya, Hanare, Duz en Djalawe (CGVS II p. 15 en 16, 18 en 19). Er dient te worden vastgesteld dat dit antwoord toch wel zeer beperkt is. Van iemand die Wanneer u vervolgens meer duidelijkheid gevraagd werd omtrent de exacte ligging van de door u aangehaalde plaatsen, gaf u uiterst vage en zelfs zeer tegenstrijdige antwoorden. Zo stelde u aanvankelijk dat de stad Khanaqeen op de weg naar Bagdad ligt. Wanneer u echter gevraagd werd nogmaals een plannetje te tekenen waarop u de steden zou situeren, tekende u Khanaqeen dan weer meer in de richting van het oosten van Irak. Op de vraag welke dorpen men allemaal tegenkomt op weg van Jalawla naar Khanaqeen, stelde u uitdrukkelijk dat men slechts twee dorpen tegenkomt, met name: Hanare en Sadiya (CGVS II p. 16). Wanneer u even later echter met dezelfde vraag geconfronteerd werd, antwoordde u dan weer, in strijd met uw eerdere verklaringen, dat u niet kan zeggen welke dorpen men tegenkomt onderweg van Jalawla naar Khanaqeen (CGVS p. 19). Niet alleen is het zeer opmerkelijk dat u zulk een uiteenlopende antwoorden geeft op identiek dezelfde vragen, het is tevens opmerkelijk dat u, die beweert regelmatig naar Khanaqeen te zijn gegaan, slechts weet heeft van twee dorpen op deze weg. Nu, wat er ook van zij, de weinige info die u wel weet te verschaffen omtrent de dorpen en steden in de omgeving van Jalawla, blijkt hoe dan ook foutief te zijn. Het dorp Sadiya ligt immers ten Zuiden (op weg naar Bagdad) en niet ten Oosten (op weg naar Khanaqeen) van de stad Jalawla. U corrigeert dit

initiële foutieve antwoord weliswaar later tijdens het gehoor wel (CGVS p. 19), doch dit neemt niet weg dat het uiterst bevreemdend is dat u zulk een flagrant tegenstrijdige antwoorden geeft op vragen die betrekking hebben op de nabije omgeving van de stad waar u beweert uw hele leven gewoond te hebben. Ook de stad Qaratapa, de stad waar familie van uw vader woont, plaatst u verkeerdelijk op de weg naar de stad Khanaqeen (CGVS II p. 16 en 19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt Qaratapa immers ten Noord-Westen van Jalawla te liggen. Wanneer u gevraagd wordt om de stad Kifri te situeren, stelt u evneens verkeerdelijk dat deze in de omgeving van de stad Khanaqeen ligt (CGVS II p. 18). De stad Kifri ligt echter Noord-Westen en niet ten Oosten van de stad waar u beweert vandaan te komen. Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met de namen van dorpen en steden die volgens onze informatie wel in de nabije omgeving van de stad Jalawla liggen kan u hierover niet de minste informatie geven (CGVS II p. 16 en 19). De namen kwamen u zelfs niet bekend voor.

Het feit dat zulk een uiterst vage, tegenstrijdige en zelfs foutieve informatie verstrekt met betrekking tot een dergelijk essentieel element van het dagdagelijkse leven in Irak, laat niet toe enig geloof te hechten aan uw beweerde afkomst uit Jalawla.

Het is verder zeer opmerkelijk dat u een uitermate vaag antwoord geeft op de vraag naar de veiligheidssituatie in Jalawla en Khanaqeen in de periode dat u er verbleef. Zo stelde u tijdens het eerste gehoor dat er geen leger aanwezig was in Jalawla en dat u niet zo veel weet te zeggen over de veiligheidssituatie in uw stad daar u er nooit heel lang verbleven heeft. Over gewapende milities kan u dan weer alleen maar zeggen dat u ze niet heeft gezien (CGVS I p. 28). Gezien het feit dat de stad Jalawla na de val van het regime het middelpunt is van een zwaar conflict tussen de Koerdische en de centrale autoriteiten in Irak en de veiligheidssituatie er bijgevolg uiterst precair is alsook gezien het feit dat u beweert in het jaar 2006 in de nabije omgeving van de stad Jalawla gewoond te hebben, er trouwde en tevens uw beste vriend in de stad woonde, is het zeer onaannemelijk dat u hierover niet de minste info weet te verschaffen. Dit is des te meer opmerkelijker gezien het feit dat uw moeder en zus nog steeds woonachtig zouden zijn in een dorp aan de rand van de stad. Dezelfde vaststellingen dienen te worden gemaakt bij uw beweerde verblijf in de betwiste Koerdische stad Khanaqeen. Als reden voor uw gebrekkige kennis stelt u dat u de stad maar een beetje kent, doch u zou er in de periode na de val van het regime tot 2 maal toe voor een periode van bijna anderhalf jaar verbleven hebben (een keer elf maanden na de val van het regime en nog een keer voor een periode van zeven maanden in het jaar 2005). Gezien ook de stad Khanaqeen zeer ernstige veiligheidsproblemen heeft gekend, is het uiterst ongeloofwaardig dat u beweert dat er niet zo veel problemen waren en u er geen leger had gezien. Evenmin overtuigend is uw onwetendheid of er al dan niet milities of gewapende groeperingen aanwezig waren in Khanaqeen (CGVS I p. 21-22).

Het is tevens opmerkelijk dat u zelfs het woord peshmerga niet weet te plaatsen (CGVS I p.21) aangezien deze na de val van het regime werden ingeschakeld ter beveiliging van de stad en ze dan ook algemeen gekend zijn onder de bevolking. Het feit dat u niet weet wat er bedoeld wordt met peshmerga's laat weinig ruimte om enig geloof te hechten aan uw bewering dat u sinds de val van het Baath-regime nog in de noordelijke regio van Centraal Irak (waarin onder andere Kirkuk, Khanaqeen en Jalawla gelegen zijn) heeft gewoond. U heeft verder geen weet van terroristische of gewapende groeperingen in Irak hetgeen eveneens zeer opmerkelijk is gezien uw bewering tot april 2009 in Irak te hebben verbleven. Op de vraag of u enkele namen van zulk een groeperingen kan opnoemen, antwoordde u vooreerst dat u er geen idee van had wat er met de vraag bedoeld werd (CGVS II p. 17 en 18). Wanneer de vraag herhaald werd wist u als enige antwoord te geven dat de Jihad er aanwezig zijn en dat er zeker nog andere groeperingen moeten zijn. U kan echter geen enkele organisatie of groepering bij naam noemen hetgeen opmerkelijk is gezien u tot april 2009 in Irak verbleven heeft en u zelfs beweert de stad Bagdad te zijn moeten ontvluchten in het jaar 2007 gezien de aanslagen die er werden gepleegd tegen kappers. Het verbaast dan ook dat u niet meer informatie weet te verstrekken omtrent deze groeperingen die alomtegenwoordig zijn in het Irakese leven.

Uw bewering van Centraal Irak afkomstig te zijn wordt verder ondermijnd door een heel aantal frappante onwetendheden met betrekking tot de Centraal-irakese samenleving. Zo kan u, behalve de communistische partij, geen enkele Irakese partij bij naam noemen (CGVS II p. 17) en heeft, behalve de Centrale Bank van Irak, geen weet van enige bank in Irak (CGVS II p. 9). U kan verder niet precies zeggen welke de schoolvakanties zijn in Irak en dit ondanks het feit dat u tot het tweede middelbaar naar school bent gegaan (CGVS II p. 13 en 14). Niet alleen stelt u foutief dat er een schoolvakantie van zes opeenvolgende maanden is, u weet tevens niet met zekerheid te zeggen in welk seizoen deze vakantie dan zou vallen hetgeen opvallend is gezien het een periode van een half jaar betreft. Gevraagd naar feestdagen in Irak, antwoordde u al even summier. U wist slechts te vermelden dat de Ramadan en het offerfeest de twee enige feestdagen zijn in Irak. Dit zijn echter religieuze en geen nationale feestdagen. Van de negen nationale feestdagen die er in Irak zijn na de val van het regime, kon u er geen enkele opnoemen. Wanneer gevraagd naar de kleuren van de nummerplaten in Irak, gaf u eveneens verschillende foutieve antwoorden. Zo stelde u verkeerdelijk dat de voertuigen van

de Irakese autoriteiten, inclusief die van de politie, zwarte nummerplaten dragen waarop de tekst in het wit zou zijn geschreven (CGVS II p.10). Dit komen echter niet overeen met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd gevoegd. Daaruit blijkt immers dat de overheidsvoertuigen zowel voor als na de val blauwe nummerplaten dragen. Ook uw kennis omtrent de nummerplaten van bussen in Irak komt niet overeen met deze informatie. Zo beweert u foutief dat bussen een zwarte nummerplaat hebben terwijl die in realiteit rood blijken te zijn (CGV II p.10).

U beweerde afkomst uit Centraal-Irak wordt verder in twijfel getrokken door de verschillende onwetendheden in uw hoofde met betrekking tot het dagdagelijkse leven in het Irak van voor de val. Zo heeft u niet in het minst kennis van de partij van Saddam Hoessein, ondanks uw bewering als zou u een opvolging hebben gevolgd bij de Fedayeen Saddam. Op de vraag of u de volledige naam van de Baath partij kent, antwoordde u initieel zodanig vaag en ontwijkend dat er ernstige getwijfeld kan worden aan uw beweerde kennis hieromtrent. Op de vraag of u de volledige naam weet te geven, antwoordde u dat dit 'het leger van Irak' is waarna u vroeg wat er precies met deze vraag bedoeld werd (CGVS I p. 24 ev.). Wanneer de vraag herhaald werd, gaf u dan weer als antwoord dat 'de Irakese partij' de volledige naam van de Baath partij was. Wanneer u vervolgens nogmaals deze vraag gesteld werd antwoordde u dan weer dat de 'Fadayeen Saddam' de volledige naam is van de Baath partij waarna u uiteindelijk een deel van de naam wist te geven. U, die nochtans verklaart de zoon van een Baathist te zijn, heeft tevens geen weet van de verjaardag van Saddam Hoessein, wat toch opmerkelijk is daar deze verjaardag jaarlijks uitgebreid werd gevierd in het Irak onder het Baath regime (CGVS I p.27). U heeft verder geen enkele weet van een intifada die zich voor de val van het regime in Irak zou hebben afgespeeld (CGVS II p. 12) en dit ondanks het feit dat u zelf Koerd bent en tot het tweede middelbaar naar school bent gegaan. Het feit dat u, als Koerd, zelfs geen weet heeft van dergelijk aangrijpende gebeurtenis met betrekking tot de Koerdische gemeenschap in Irak doet verder ernstige twijfels rijzen bij uw beweerde afkomst. Ook uw kennis omtrent de geldeenheden die er, voor de val van het regime in de omloop zouden zijn geweest vertoont ernstige fouten. Zo stelde u verkeerdelijk dat de muntstukken pas enkele jaren voor de val, zijnde in het jaar 1999, uit de omloop werden genomen hetgeen niet overeen komt met onze informatie waaruit blijkt dat dit reeds in 1992, toen u nog maar acht jaar oud was, is gebeurd (CGVS II p. 10). Bovendien legt u hieromtrent uiteenlopende verklaringen af in de loop van uw asielprocedure. Zo verklaart u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat er briefjes waren van 25, 100, 250 en 500 dinar. Er zouden geen grotere coupures zijn geweest (CGVS I p.24). Tijdens het tweede gehoor beweerde u echter dat er briefjes waren van 25, 50, 200 en 10.000 dinar (CGVS II p.9). Hierbij dient nog te worden aangestipt dat geen van beide versies volledig correct blijken te zijn. Uit uw verklaringen blijkt dat u wel enige kennis heeft omtrent uw beweerde regio van herkomst, maar deze is absoluut niet van die aard dat ze de verschillende vastgestelde onwetendheden, incongruenties en vaagheden zou kunnen ombuigen. Uw kennis is dan ook ontoereikend voor iemand die beweert zijn hele leven in Centraal-Irak te hebben gewoond. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Jalawla (Centraal-Irak). Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat zich in daar zou hebben afgespeeld. Uw geloofwaardigheid wordt nog verder ondermijnd door de vage en tegenstrijdige antwoorden doorheen uw opeenvolgende verklaringen. Zo bleek u niet in staat om ook maar enige coherente en duidelijke informatie te verschaffen omtrent uw opeenvolgende verblijfplaatsen van de laatste jaren. Op de vraag wanneer u uw stad voor de eerste keer ontvlucht heeft, antwoordde initieel dat u dit niet weet (CGVS I p. 8). Wanneer u gevraagd werd om een beetje meer moeite te doen, plaatste u uw allereerste vlucht naar Khanaqeen eind juli van het jaar 2003 (CGV I p.8). Er werd u bijkomend uitdrukkelijk gevraagd of u inderdaad een aantal maanden na de val van het regime gevlucht bent naar Khanaqeen, waarop u affirmatief antwoordde. Even later tijdens het gehoor, wanneer u met dezelfde vraag geconfronteerd werd, antwoordde u dan weer dat u in maart 2003, zijnde voor de val van het regime, naar Khanaqeen gevlucht bent (CGVS I p. 11). Dat iemand niet zou weten of hij vóór of na de val van zijn huis is gevlucht, laat, gezien de zeer ingrijpende aard van de val, weinig ruimte geloof te hechten aan zijn verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen in diezelfde periode. Ook omtrent de tijdstippen waarop u naar andere plaatsen gevlucht zou zijn blijft u uitermate vaag. Zo kan u niet met zekerheid zeggen wanneer u vanuit Syrië naar Irak bent teruggekeerd. U kan slechts zeggen dat het ergens in 2005 was, wanneer weet u niet meer (CGVS I p. 13). Evenmin weet u te zeggen wanneer u precies naar Kirkuk bent gevlucht. U komt niet verder dan te zeggen dat het in 2007 was (CGVS I p. 17).

Tot slot moet worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot uw burgerlijke staat waardoor uw algehele geloofwaardigheid op de helling komt te staan. Zo beweert u op het Commissariaat-generaal dat u in 2006 bent gehuwd (CGVS I p.6). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat u gehuwd bent in 2005 (DVZ vraag 15). Meer nog, tegenover het Commissariaat-generaal verklaarde u officieel te zijn gescheiden (CGVS I p.6). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u, strijdig hiermee, dat u niet officieel bent gescheiden

(DVZ vraag 14). Ook het feit dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde een dochter, Melaf genaamd, te hebben (DVZ vraag 16) maar dit tijdens beide gehoren op het CGVS ontkende, doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

De vastgestelde ongeloofwaardigheid omtrent uw beweerde herkomst laat het CGVS dan ook niet toe zich een correct beeld te vormen van uw identiteit, profiel noch van uw herkomst, de plaatsen waar u de afgelopen jaren heeft verbleven of van een eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven in Irak of daarbuiten waarover u mogelijks kan beschikken. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus en is het evenmin mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming waardoor ook deze status u niet kan worden toegekend.

De door u neergelegde medische attest zijn niet in staat de bovenstaande vaststelling in positieve zin om te buigen. Het betreffen immers documenten uitgegeven door Belgische artsen en bevatten bijgevolg geen enkele aanwijzing omtrent uw beweerde afkomst. In dit kader dient volledigheidshalve nog te worden opgemerkt dat u, behalve de valse identiteitsdocumenten, geen enkel ander document neerlegt dat uw beweerde afkomst uit Centraal-Irak zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48, meer bepaald artikel 48/3 en 48/4, c evenals artikel 62 van de vreemdelingenwet, de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht alsook de schending van de bewijskracht van de geschreven stukken.

Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal beslist geen bewijskracht te verlenen aan de neergelegde identiteitskaart en nationaliteitsbewijs. Hij betoogt dat de bestreden beslissing geen enkel concreet element aanbrengt om aan te tonen dat de neergelegde documenten vals zouden zijn, waardoor er geen bewijswaarde aan gehecht kan worden. Verzoeker poneert dat het Commissariaat-generaal, indien er sprake is van valsheid, dit *in concreto* moet bewijzen. Bijgevolg is er een zeer gebrekkige motivering van de bestreden beslissing, minstens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel nu niet kan worden nagegaan welke de concrete elementen zijn waarop het Commissariaat-generaal zich baseert om te besluiten tot frauduleuze documenten. Verzoeker stelt nog dat de resultaten van het onderzoek naar de authenticiteit van de documenten niet samen met de bestreden beslissing werden betekend, zodat hij er zich niet op kan baseren om te weten op welke manier het Commissariaat-generaal tot de bestreden beslissing is gekomen.

Waar het Commissariaat-generaal uit zijn ontoereikende kennis afleidt dat zijn verklaringen over zijn afkomst niet geloofwaardig zijn, voert verzoeker aan dat hem onmogelijk hoge eisen worden gesteld en dat men onterecht van de assumptie uit gaat dat hij rondloopt met een geografische kaart van Irak. Verzoeker vindt dat er veel te veel kennis van hem wordt verondersteld en dit op onredelijke wijze. Hij stelt nog dat het Commissariaat-generaal over het hoofd ziet dat hij wel op de vragen antwoordt, doch dat zijn kennis ontoereikend is. Dit berooft niet vanzelfsprekend zijn asielaanvraag van elke grond. Verzoeker verwijst naar het Handboek van het UNHCR, ten aanzien van hetwelk het Commissariaat-generaal zich verbonden heeft om deze richtlijnen te volgen, volgens dewelke men rekening dient te houden met de concrete situatie van verzoeker en desgevallend een aangepaste vraagstelling aan de orde kan zijn.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le*

statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Het administratief dossier bevat een document van de Federale Politie waarin duidelijk wordt omschreven om welke redenen verzoekers identiteitskaart en nationaliteitsbewijs als niet-authentiek moeten worden beschouwd (stuk 17, landeninformatie). Betreffende de identiteitskaart werd vastgesteld dat de nummering niet in de correcte typografie is gebeurd en dat de drager een kleurenkopie van een Iraakse identiteitskaart is. Aangaande het nationaliteitsbewijs werd vastgesteld dat de nummering niet correct is, de veiligheidskenmerken ontbreken en dat de drager een kleurenkopie van een Iraaks nationaliteitsbewijs betreft.

Waar verzoeker aanvoert dat de resultaten van het onderzoek naar de authenticiteit niet samen met de beslissing betekend werden, dient te worden opgemerkt dat verzoeker wel degelijk kennis nemen van deze informatie. Het inzagerecht laat verzoeker immers toe om zijn dossier op het Commissariaat-generaal in te kijken en kennis te nemen van de stukken die de motivering ondersteunen.

Inzake verzoekers verweer dat hem onmogelijk hoge eisen zouden worden gesteld en dat er teveel kennis van hem wordt verwacht wordt opgemerkt dat hij dit geenszins concreet maakt. Verzoeker beperkt zich tot een loutere bewering maar maakt geenszins aannemelijk dat de vragen die hem gesteld werden een kennis veronderstellen die niet beantwoordt aan zijn voorgehouden profiel. Verzoeker haalt geen element aan dat zijn profiel zo specifiek zou maken dat hij niet zou kunnen antwoorden op de eenvoudige en elementaire kennisvragen die hem gesteld werden met betrekking tot zijn beweerde regio van herkomst. De vragen die hem gesteld werden betreffen immers de omliggende dorpen in de buurt van de stad Jalawla, vanwaar verzoeker beweert afkomstig te zijn. Bovendien werden verzoeker een aantal vragen gesteld over de veiligheidssituatie in Jalawla en Khanaqeen, waar hij eveneens uitermate vaag over bleef. Ondanks het feit dat verzoeker van Koerdische origine is, weet hij het woord "peshmerga" niet te plaatsen. Des te treffender is ook verzoekers onwetendheid omtrent de Centraal-Irakese samenleving (politieke partijen, banken, schoolvakanties, nationale feestdagen, nummerplaten, opererende gewapende milities) alsook zijn gebrek aan kennis over het dagdagelijkse leven in Irak vóór de val, zoals, in acht genomen dat verzoeker voorhoudt lid te zijn geweest van de Fedayeen Saddam, de volledige naam van de Baath-partij en de verjaardag van Saddam Hoessein die door het regime uitgebreid werd gevierd evenals de intifada en de in omloop zijnde munteenheden.

Verzoeker verweert zich niet inzake de motivering omtrent de tegenstrijdige verklaringen tijdens de loop van de asielpcedure aangaande zijn gehuwde staat en het hebben van een dochter. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier en ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden identiteit.

Gelet op het voormelde toont verzoeker zijn identiteit noch zijn regio van afkomst aan. Evenmin kan enig geloof gehecht worden aan zijn lidmaatschap van de Fedayeen Saddam en de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten.

Aangezien verzoeker zijn asielaanvraag integraal baseert op deze herkomst van Jalawla en hij zijn asielmotieven aldaar situeert, kan niet worden aangenomen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht kan niet worden ingezien.

2.3. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het vastgestelde inzake zijn identiteit, herkomst en feitenrelaas (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan die erop wijzen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS